

SOS-magasinet

UTGITT AV SOS-BARNEBYER / NR 3 • 2015

FELTTOG FOR UTDANNING **SIDE 10**
FEM LØFTER TIL BARNA **SIDE 12**
INTERVJU: KACI KULLMANN FIVE **SIDE 16**

TEMA

ETTER KATASTROFEN

SIDE 4-9

SOS
BARNEBYER

Et trygt hjem for alle barn

Takk for engasjementet fra våre
HOVEDSAMARBEIDSPARTNERE:

ULSTEIN®**SKAGEN**
fondene**HÖEGH AUTOLINERS****Wilh. Wilhelmsen****Møller Gruppen****WRIGLEY****OBOS****NSB**

Vi takker for støtten fra våre
HOVEDBIDRAGSYTERE:

GRIEG FOUNDATION**Norad****FAGFORBUNDET****STIFTELSEN
BALDER**

SOS-BEDRIFTSPARTNERE

- DIPS
- Espira Gruppen AS
- Finn.no
- Mercuri Urval
- Prosafe
- Skretting
- Solstad Offshore

SOS-bedriftspartnere finansierer bygging eller drift av en SOS-barneby, et SOS-familieprogram, et familiehus, en barnehage, en skole eller et medisinsk senter.

**For mer informasjon, kontakt
Linda Cecilie Dale.
Telefon: 23 35 39 00
E-post: bedrift@sos-barnebyer.no**

Voksne må bry seg

Barn trenger voksne som bryr seg. Heldigvis er det mange av oss.

I Norge skal barn ha det godt. Barn som sliter må få hjelp så tidlig som mulig. Likevel vet vi at mange barn vokser opp under forhold som på langt nær er gode nok. Derfor er jeg glad hver gang vi klarer å skape et engasjement for de barna som har det verst, også i Norge.

I samarbeid med SOS-barnebyer og Landsforeningen for barnevernsbarn har kjente profiler som Eli Rygg, Magne Raundalen og Willy-Tore Mørch valgt å bruke sin energi på å fortelle hvordan vi kan gjøre en bedre jobb for barn som ikke fanges godt nok opp i dag. De tre har gått sammen om en Besteforeldregerilja som har noen enkle, men likevel vanskelige, løfter til barna: Barn skal få hjelp når de trenger det. De skal ha voksne som tar vare på dem. De skal få vokse opp sammen med søsknene sine. De skal ha like muligheter til å lykkes på skolen. Og de skal få hjelp til å bli voksne.

Alt dette er åpenbart for de fleste av oss. Men for mange barn er hverdagen en helt annen. Du kan lese mer om disse løftene et annet sted i dette magasinet. Takk for at du er en av de som bryr seg.

*«Jeg glad hver gang vi klarer å skape
et engasjement for de barna som
har det verst, også i Norge»*

SVEIN GRØNNERN
generalsekretær

SOS-magasinet utgis av Stiftelsen
SOS-barnebyer Norge, Mariboegs gt. 13,
Postboks 733 Sentrum, 0105 Oslo
Telefon: 23 35 39 00
E-post: sos@sos-barnebyer.no
Ansvarlig redaktør: Svein Grønnern
Redaktør: Thomas Hansen

Design og layout: Itera
Trykk: Color Print AS
Opplag: 154 000
Forsidefoto: Suzanne Lee
Red. avsluttet: 19.08.2015
Kontonr.: 8380 08 73730
www.sos-barnebyer.no

– DE SVAKESTE BARNNA UTELATT

FOTO: SYLVAIN CHERKAOU

FNs nye bærekraftsmål mangler fokus på barns behov for omsorg og beskyttelse, sier Svein Grønnern. Han etterlyser tiltak som kan styrke rettighetene til barn som lever uten omsorg eller står i fare for å miste sine omsorgspersoner.

FNs medlemsland har blitt enige om nye bærekraftsmål, som skal erstatte tusenårsmålene og fungere som «verdens felles arbeidsplan for samfunnsutvikling og være grunnlaget for prioritert innsats de neste 15 årene».

DE SVAKESTE ER UTELATT

Generalsekretær i SOS-barnebyer, Svein Grønnern, er veldig glad medlemslandene har klart å forenes om 17 nye mål som forplikter landene til felles innsats for å skape bærekraftige, rettferdige og likestilte samfunn fremover. Samtidig er han svært bekymret for at de aller svakeste, nemlig barn som lever uten omsorg eller står i fare for å miste sine omsorgspersoner, ikke blir nevnt i ett eneste av målene. – Beskyttelse av de mest sårbare blant oss, nemlig barn som ikke har omsorg eller står i fare for å miste sine omsorgspersoner er ikke spesielt nevnt i målene. Jeg frykter det gjør innsatsen for

barna dårligere og mindre målbar, og at de ikke blir prioritert.

GOD OMSORG ER FORUTSETNING FOR ALT
Grønnern påpeker at flere av målene omfatter tiltak som styrker barns rettigheter, men mener dette alene ikke er nok.

– Å sikre barn mot fattigdom, sult og dårlig helse er viktige elementer i en god oppvekst og vil bidra til at flere vokser opp og kan delta i samfunnet til beste for seg selv og sin familie. Men god omsorg i et trygt hjem er en forutsetning for å kunne nå disse målene. Derfor trenger vi også flere og bedre beskyttelsesstrukturer for barn, for eksempel i form av barnevern og barnevernlike rettssystemer, som sikrer barn som lever uten omsorg eller med dårlig omsorg rett hjelp til rett tid.

ØNSKER FORPLIKTENDE INNSATS

For selv om nesten samtlige av verdens

stater har ratifisert Barnekonvensjonen, brytes barns rettigheter i stort omfang over hele verden, hver eneste dag. Fremdeles dør 6,6 millioner barn årlig, de aller fleste av sykdommer som enkelt kan forebygges eller behandles. 58 millioner barn våkner hver dag uten å ha en skole å gå til. 160 millioner barn er uten omsorg fra foreldre eller andre som tar vare på dem.

Svein Grønnern ønsker at FN forplikter seg til en felles innsats for å styrke rettighetene til de mest utsatte barna.

– Å ivareta rettighetene til de mest sårbare barna hjelper ikke bare hvert enkelt barn, men er med på å bygge demokratiske, rettferdige og bærekraftige lokalsamfunn der barn er trygge, ikke blir utsatt for kriminalitet og får utdanning som bringer samfunnet videre, understreker Grønnern.

FNs bærekraftsmål skal endelig vedtas på FNs generalforsamling i september.

ETTER KATASTROFEN

To år gamle Sujal lå begravd i nesten to døgn sammen med sin døde mor. SOS-barnebyer er på plass både før, under og etter katastrofen.

tekst: THOMAS HANSEN

En to år gammel jente og hennes mor i Bhaktapur i Nepal.

FOTO: SUZANNE LEE

Da to år gamle Sujal ble funnet i ruinene i Sidhupalchowk i Nepal, hadde han ligget der i to dager uten mat og vann. Da jordskjelvet rammet i april i år, var han og moren alene i huset, mens de to eldre brødrene lekte utenfor. Huset kollapset, og moren døde umiddelbart. Da Sujal hørte redningsmannskapet nesten to døgn senere ropte han ut: – Jeg er her. Kan dere ikke se meg?

Sujals far, Raju, jobber i Saudi-Arabia, og da han hørte om jordskjelvet forsøkte han å komme seg hjem så fort som mulig. Arbeidsgiveren ville ikke gi ham fri. – Jeg ble desperat, sier Raju. – Jeg måtte krangle med sjefen min, og til slutt tok jeg førti dagers ubetalt ferie. Jeg betalte for flybilletten selv.

Han fant Sujal på sykehuset. Da sønnen våknet opp og så faren, sa han: – Hvor var du da jeg var helt alene?

Tre dager senere ble Sujal flyttet til SOS-barnebyers nødhjelpsleir i Kavre. Der fikk

han hjelp fra SOS-barnebyers ungdomsfri-villige som tok vare på ham og sørget for at han fikk i seg nok mat. Der var det også etablert en trygghetssone, der barn kan tegne, leke og være i aktivitet sammen med andre barn.

«Hvor var du da jeg var helt alene?»

Sujal (2) da faren fant ham på sykehuset

HJELPER FAMILIER

Der det er mulig, hjelper SOS-barnebyer familier til å holde sammen. Men noen barn mistet alt i jordskjelvet, og trenger et nytt hjem. Ti år gamle Usha hadde mange slektninger på besøk, men selv lekte hun ute da bakken begynte å riste.

– Jeg husker at huset kollapset, sier Usha.

– Jeg var på utsiden og lekte med søsteren min, og da huset raste sammen ble vi begravd begge to. Jeg klarte å komme meg løs, men jeg fikk ikke med meg søsteren min.

Usha mistet begge foreldrene, alle søskenene, og mange andre nære slektninger.

Huset i Bhaktapur ble fullstendig ødelagt, og hun hadde ingen til å hjelpe seg. Heldigvis ble hun oppdaget av SOS-barnebyen i Sanothimi.

ET NYTT LIV

I dag er Sujal tre år gammel og bor i Jorpati i Katmandu i Nepal. Faren måtte dra tilbake

I dag går Usha på skolen og trives med sin nye familie.

TOMMY STANDON

En sosialarbeider fra SOS-barnebyer tar vare på denne jenta etter tyfonen på Filippinene.

til Saudi Arabia for å jobbe og forsørge barna sine, så Sujal og brødrene bor hos en tante. Familien får støtte fra SOS-barnebyer.

Sujal har fortsatt vondt mange steder etter jordskjelvet, og kan ikke gå skikkelig ennå. Sujals kusine Nanimaiya hjelper ham og tar vare på ham. – Når Sujal går er foten hans bøyd, sier hun. – Jeg prøver å hjelpe ham til å sitte ordentlig. Jeg spør om han har vondt, og da sier han ja.

Ti år gamle Usha begynt på skolen igjen, og det trives hun godt med. – Favorittfaget mitt er nepalesisk, sier hun. Hun har tilpasset seg livet med en SOS-mor og en ny familie i barnebyen.

FØR OG ETTER KATASTROFEN

SOS-barnebyer er til stede i 133 land, og i mange av landene har organisasjonen flere tiårs erfaring. I Nepal har SOS-barnebyer vært til stede i mer enn 30 år, og det finnes

«Jeg fant senere ut at huset mitt var smadret, og rullestolen til sønnen min var knust.» *Diana Morot Borja*

10 barnebyer i landet. Det betyr at SOS-barnebyer raskt kan bistå i nødhjelpsarbeid når en katastrofe rammer. Og det betyr også at SOS-barnebyer blir værende igjen også lenge etter at nødhjelpsarbeidet er over.

SOS-barnebyen i Tacloban i Filippinene hadde vært i drift i mer enn 40 år da tyfonen traff øylandet i november 2013. Ingen i barnebyen omkom, og til tross for store materielle skader ble barnebyen et godt knutepunkt for SOS-barnebyers hjelpearbeid i landet. På det meste var elleve dagsentre i drift og hundrevis av familier mottok hjelp. I tillegg til dagsentrene bidro

SOS-barnebyer til bygging av nye hjem, inntektsbringende aktiviteter til familier og gjenoppbygging av skoler.

Sosialarbeider i barnebyen i Tacloban, Diana Morot Borja, tok ansvar for barn og unge i barnebyen og evakuerte dem raskt til barnebyen i Calbayog. Der ble hun værende sammen med sin egen sønn og SOS-barna, uten å vite hvordan det hadde gått med hennes eget hus eller andre slektninger.

– Jeg fant senere ut at huset mitt var smadret, og rullestolen til sønnen min var knust. Hans levestandard var svært redusert en periode fordi medisinerne ble skylt bort. Vi fikk heldigvis god hjelp av SOS-

Marie-Ange og familien hennes i Haiti har det bedre i dag enn for fem år siden.

FOTO: SOS-BARNEBYER

Denne jenta får hjelp ved SOS-barnebyers familieprogram i Les Cayes i Haiti.

barnebyer, forteller hun.

I dag er det en stor grad av lettelse som preger SOS-barnebyen i Tacloban. De gamle bygningene er reparert, og nye bygninger og nytt utstyr har kommet til.

– Så kom SOS-barnebyer for å evaluere behovene i dette området, forteller Marie-Ange. Hun hadde tidligere hatt kontakt med et samfunnssenter i Port-au-Prince som tilbød gratis undervisning og mat til

«SOS-barnebyer lar lokalsamfunnene styre selv. De vet best hvilke behov barn og familier i området har. Derfor er det viktig at det er de som bestemmer.»

Marie-Ange

STYRER SELV

Også i Haiti har SOS-barnebyer vært til stede i mer enn tredve år. Da jordskjelvet rammet i januar 2010, var landet allerede et av de fattigste i verden. Firebarnsmoren Marie-Ange var en av de som hadde følt fattigdommen på kroppen. De siste månedene før jordskjelvet hadde hun og mannen så dårlig råd at de ikke lenger kunne forsørge barna sine. De kunne ikke betale skolepenger, og ofte hadde de ikke engang råd til mat.

I dag, snart seks år senere, er livet hennes helt annerledes. Mange i hovedstaden Port-au-Prince mistet hjemmet sitt i jordskjelvet, og Marie-Ange og familien hennes var blant de som flyktet til det såkalte Canaan-området, et tidligere ubebodd terreng som nå ble fylt opp av telt og andre provisoriske hjem..

fattige barn, og hun ønsket seg noe tilsvarende i Canaan. Ikke bare ble samfunnssenteret bygget med støtte fra SOS-barnebyer - i dag er Marie-Ange leder for dette senteret.

– SOS-barnebyer lar lokalsamfunnene styre selv, sier Marie-Ange. – Det er lokalsamfunnet som vet best hvilke behov barn og familier i området har. Derfor er det viktig at det er vi som bestemmer.

Sujal, Usha og Marie-Ange er noen få eksempler på hvordan SOS-barnebyer hjelper både voksne og barn i krisesituasjoner. Det viser også verdien av å være langsiktig til stede - både før, under og etter katastrofen.

GLOBALE FELTTTOG FOR UTDANNING

Regjeringen, sammen med FNs Gordon Brown, skal øke den internasjonale støtten til utdanningsformål. Det ble klart under Oslo Education Summit i sommer. – Vi trenger tiltak som er rettet spesielt mot de mest sårbare og marginaliserte barna, poengterer Ayanda Mboneli fra SOS-barnebyer i Zimbabwe, som medvirket under konferansen.

Tekst: CAMILLA DELBEKK

Oslo Education Summit fant sted 6–7. juli, og både fredsprisvinner Malala Yousafzai og FNs generalsekretær Ban Ki-moon deltok. Gordon Brown er FNs spesialutsending for utdanning, og leder nå an et globalt felttog sammen med den norske regjeringen.

SAMMENSATTE UTFORDRINGER

Dagen før samlet Utenriksdepartementet, Telenor og åtte organisasjoner seg, deriblant SOS-barnebyer, til konferansen «Partnering for Education». Hensikten var å vise utålmodighet, inspirere og gi råd til verdenslederne som samlet seg i Oslo. Konferansen illustrerte hvordan vi kan sikre at barn som av forskjellige årsaker er marginalisert i samfunnet kommer seg på skolen, og hvordan kvalitet i utdanningen gir økt læringsutbytte. Dersom utviklingen fortsetter med nåværende tempo vil det ta 100 år før jenter i de mest avsidesliggende områder får tilbud om utdanning.

– Barn blir frarøvet sin rett til utdanning av forholdene de lever under. Uten omsorg kan aldri barn få fullt utbytte av utdanningen, påpekte Mboneli på konferansen.

Til daglig jobber hun som rådgiver for utdanning og omsorg for SOS-barnebyer Zimbabwe. Hun har møtt de barna som har mistet foreldre og altfor tidlig må ta vare på sine yngre søsken istedenfor å gå på skolen.

– Vi trenger en helhetlig pakke av tiltak, ikke bare et mål om å få flest mulig barn inn i et klasserom. Vi trenger kvalitetsutdanning, det vil si kunnskapsbaserte tiltak rettet spesielt mot de mest sårbare og marginaliserte barna. Spesielt jenter og barn med funksjonshemminger må være en prioritet.

Fattigdom er den viktigste årsaken til at barn ikke får utdanning. Men også barn som lever i situasjoner preget av konflikt, i marginaliserte områder eller som har nedsett funksjonsevne blir ofte ekskludert.

ETTERLYSER VILJE

90 millioner flere barn og tenåringer sitter på skolebenken i dag enn da arbeidet med FNs tusenårsmål startet. Likevel. Støtten til utdanningsformål har relativt sett gått ned de siste årene, og det er i dag 59 millioner barn som ikke får utdanning.

Malala Yousafzai brukte anledningen til å etterlyse vilje hos verdensledere og politikere:

– Hvis verden bestemmer seg for å ta fri en uke fra krig, så kan vi putte alle barn på skolebenken, poengterte hun.

Millioner av barn får ikke oppfylt sin rett til utdanning, og mange barn forlater skolen uten å ha lært seg grunnleggende ferdigheter som lesing og skrivning.

– Det er de mest marginaliserte barna som ikke får utdanning. Og i denne gruppen er dessverre SOS-barnebyers målgruppe meget sterkt representert. Barn uten foreldre, eller tilfredsstillende omsorg fra voksne har dessverre så tunge ryggsekker å bære på at de ikke makter å gå på skolen eller de dropper ut etter kort tid, sier generalsekretær i SOS-barnebyer, Svein Grønnern.

SOS-barnebyer jobber for å styrke familier i vanskelige situasjoner og hjelpe foreldrene til å ta vare på barna sine.

MYE ERFARING OG KUNNSKAP

Organisasjonene som samlet seg i Oslo har lang erfaring med å arbeide med metoder som virker, som får barn på skole, gir læring og trygghet. De har gode løsninger på hvordan den globale læringskrisen kan snus til læring for alle.

– I en vanskelig politisk kontekst er det viktig at Norge og andre land gir støtte til sivilsamfunnet, sier Mboneli.

De åtte organisasjonene – Atlasalliansen, Den Norske UNESCO-komiteen, Flyktninghjelpen, Plan, Redd Barna, SAIH, SOS-barnebyer og UNICEF Norge – ber

Ayanda Mboneli (t.v.) var lærer og rektor før hun begynte å arbeide med utdanningsspørsmål og omsorg for SOS-barnebyer i Zimbabwe. I juli deltok hun på konferanse i Oslo.

«Hvis verden bestemmer seg for å ta fri en uke fra krig, så kan vi putte alle barn på skolebenken.»

Malala Yousafzai

blant annet statsledere om å firedoble finansiering av lærere, sikre at marginaliserte og sårbare barn får skolegang, doble finansiering av utdanning i krisesituasjoner innen 2016 og signere deklarasjonen for trygge skoler.

«If you think education is expensive, try ignorance.», siterte Børge Brende i sin åpningstale. Ordene tilhører tidligere Harvard-president Derek Bok.

UTVIKLER HELE SAMFUNNET

Ayanda Mboneli i godt selskap med de andre konferanseaktørene påpekte viktigheten av å få barn på skole: – Utdanningen må sees i sammenheng med hvor nyttig den vil være både for barna og for samfunnet. For mange er utdanning den eneste veien ut av fattigdom og opp den sosiale stigen. Utdanning gjør at du kan delta aktivt i samfunnet, i stedet for å be samfunnet støtte deg og din familie.

Det handler om å finne gode løsninger for å bekjempe hindringene som står i veien for barnas framtidsdrømmer, hvor utdanning er en forutsetning. De løsningene finnes.

– Vi har kvalifiserte folk på bakken som kjenner utfordringene i detalj. Det er viktig

for verdensledere og giverland å høre, lytte og forstå hva vi vet om de utfordringene vi står overfor, hva våre behov er og hvordan vi best kan oppfylle dem, sa Mboneli.

SOS-barnebyer håper at den nye satsingen på utdanning også vil komme barn uten tilstrekkelig familieomsorg til gode.

– Nå er det opp til regjeringer og myndigheter å sørge for at slike initiativ kan få tilstrekkelig armslag, mener Svein Grønnern.

FAKTA

OSLO EDUCATION SUMMIT

Oslo, 6.-7. juli 2015. Målet er å samle et bredt spekter av samfunnsaktører for å gi råd om hvordan verdens ledere kan sikre nok penger til kvalitetsutdanning. Dette gjelder særlig for sårbare grupper og barn som lever i konflikt og krise.

Besteforeldregerilja med

FAKTA HVA KAN DU GJØRE FOR BARNA?

Barn trenger voksne som sloss for dem, voksne med livserfaring og litt ledig tid. I alle lokalsamfunn i landet trengs gerilja-soldater – en bestemor eller bestefar som bruker engasjementet sitt som våpen. Vi må våge å stille de vanskelige spørsmålene og å tåle svarene. Ingen barn skal lide i stillhet. Vi aksepterer ikke at de vanskeligst stilte barna kan behandles så dårlig. Ungene skal ses og settes først. Ditt engasjement teller!

Det er mye du kan gjøre for barna, både forebyggende og for de allerede vanskeligst stilte ungdommene.

Vil du være med? Vi har laget noen forslag til hva du kan gjøre for barna.

Besøk www.besteforeldregerilja.no eller www.facebook.com/besteforeldregerilja

– Det trengs en storstilt satsing på barnevern i Norge. Det sier den nystartede besteforeldregeriljaen med Magne Raundalen, Eli Rygg og Willy-Tore Mørch i spissen. Under Arendalsuka lanserte de et kampskrift med fem løfter til alle barn.

– Det er noe spesielt ved dagens besteforeldre. For første gang på kanskje 150 år tror og tenker de at barnebarna får et vanskeligere liv enn det de hadde, sier barnepsykolog Magne Raundalen.

Sammen med Eli Rygg og Willy-Tore Mørch står han i spissen for en ny besteforeldregerilja som ble lansert i Arendal i august. De har fem konkrete løfter til alle barn i Norge.

– Vi i besteforeldregeriljaen har valgt å kriges for barnevernsbarna. De er de mest utsatte her og nå. De er de vergeløse som er blitt politikkenes kasteballer. Barna som blir slengt til hvert sitt fosterhjem enda de er søsken, sier Raundalen.

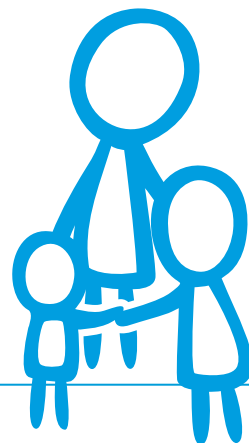
– Det å satse på barn er ikke bare viktig for barna, sier Willy-Tore Mørch. – Det er også en av de mest lønnsomme investeringene et samfunn kan gjøre.

– Barnevern har altfor lenge havnet nederst på politikernes prioriteringsliste. Dette må det bli en slutt på, sier Eli Rygg.

Besteforeldregeriljaen er et resultatet av et samarbeid mellom SOS-barnebyer og Landsforeningen for barnevernsbarn. Samtidig med lanseringen ble det åpnet en utstilling i en livbåt i Arendal som viser hvordan livet fortoner seg for mange barnevernsbarn i Norge. Utstillingen ble godt besøkt gjennom hele Arendalsuka.

fem løfter til barna

1. DU SKAL FÅ HJELP NÅR DU TRENGER DET.

De ansatte i barnevernet gjør så godt de kan, men måten systemet fungerer på i dag, gjør det vanskelig for barnevernet å ivareta barna på en god nok måte. Nå må vi ta utgangspunkt i barns selvlagte rett til en god oppvekst, og myndighetene må sørge for at barnevernet får mer ressurser, flere ansatte og en tydeligere innretning for å hjelpe alle barn som trenger det.

Vi krever at

- det satses stortilt på barnevernet, og at opprustingen av barnevernet starter med en ekstra barnevernsmilliard på neste statsbudsjett.
- barnevernet gis et tydeligere skille mellom de som tilbyr hjelp til barn og familier, og de som tar beslutningen om at barn ikke lenger skal bo hos familien sin.
- barnevernloven gjøres til en rettighetslov, for å sette fokus på barnets selvstendige rettslige stilling og tydeliggjøre at det er barnets rettigheter og behov som står i sentrum i barnevernets arbeid.

2. DU SKAL HA VOKSNE SOM TAR VARE PÅ DEG.

Hver gang voksne svikter, blir livet enda vanskeligere for barna. De voksnes handlinger blir barnas nederlag. Nå må vi sørge for at disse barna får en stabil og god oppvekst, og gi fosterforeldrene mer støtte fra myndighetene. Vi trenger alle fosterhjemmene vi har, samtidig som vi må rekruttere flere nye familier til å ta på seg denne viktige oppgaven. Da må også barna få hjelp med oppfølging og bearbeiding av sine traumer.

Vi krever at

- det skal være lett å melde fra om barn som ikke har det bra nok i familien.
- det skal sikres at det til enhver tid er til-

gjengelig flere fosterfamilier og institusjonsplasser enn det er behov for, slik at plassering av barn kan gjøres på barnas premisser

- fosterfamilier får mer støtte fra barnevernstjenesten når de trenger det.
- det jobbes mer systematisk med å plassere barnet riktig for å unngå unødvendige flyttinger.

3. DU SKAL FÅ VOKSE OPP SAMMEN MED SØSKNENE DINE.

Seks av ti søsken som plasseres i fosterhjem, skilles fra hverandre. Da mister de den ene, livslange relasjonen de har. Vi mener søsken har en rett til å vokse opp sammen, men i dag klarer svært få fosterhjem å ta imot en søskenflokk på to eller tre. Det blir ikke lettere av at søskentiltak er lavt prioritert fra myndighetenes side.

Vi krever at

- det gis ekstra støtte til fosterhjem som tar imot søsken.
- det lages konkrete retningslinjer for hvordan barnevernet kan plassere flere søsken sammen.
- det må begrunnes med hensynet til barnets beste dersom søsken likevel skilles fra hverandre.

4. ALLE SKAL HA LIKE MULIGHETER TIL Å LYKKES PÅ SKOLEN.

Barn har rett til like muligheter. De barna som trenger det, må få ekstra hjelp for å stille likt med sine klassekamerater. Skolen må stille like høye forventninger til barnevernsbarn som til de andre, og hjelpe dem til å nå de målene de setter seg. Hvis barna bytter skole, må kunnskapen om arbeidet som er gjort følge etter.

Vi krever at

- de barnevernsbarn som trenger det får

ekstra pedagogisk veiledning og individuell oppfølging fra lærere.

- barna får mulighet til å hente inn igjen den undervisningen de har gått glipp av.
- barnevernet og skolen samarbeider bedre om elevenes behov, også når barnet flytter.

5. DU SKAL FÅ HJELP TIL Å BLI VOKSEN.

Etter en oppvekst med flyttinger, ustabilitet og dårlige skoleresultater, opplever mange å bli overlatt til seg selv når de skal over til voksenlivet. Det kommunale ettervernet er ment å hjelpe disse ungdommene til et godt voksenliv. Men ettervernet er for mangelfullt, for varierende, eller for vanskelig å sette seg inn i. Ofte nedprioriteres det av en barnevernstjeneste som allerede har for dårlig økonomi og for mye å gjøre.

Vi krever at

- det opprettes et eget ungdomsvern som hjelper ungdom over i voksenlivet.
- ettervernet blir klarere definert og at innholdet styrkes i alle kommuner.
- kommunen må ha klare mål for ettervernet som sikrer at ungdom begynner i jobb eller i annen relevant aktivitet.

– Willy-Tore Mørch fra Besteforeldregeriljaen møtte pressen i Arendal.

Deltagerne får en viktig erfaring av at de selv kan endre sitt eget liv, en erfaring som er spesielt viktig for kvinnene.

Trine Grønberg Christensen

HJELP TIL SELVHJELP I ZAMBIA

I Zambia har SOS-barnebyer startet lånegrupper og hjelper ungdom til å etablere egne bedrifter. – Målet er at alle skal klare seg selv, sier Trine Grønborg Christensen.

Tekst: Thomas Hansen

Trine Grønborg Christensen

Gjennom spare- og lånegruppen får familier med veldig begrenset inntekt mulighet for å låne penger de selv har vært med på å spare, sier Trine Grønborg Christensen, rådgiver i SOS-barnebyer. – Jeg har møtt flere som med stolthet har fortalt om

hva dette har betydd for dem; penger til å legge tak på huset, utdanning til barna eller investeringer for å øke inntekten til familien. De har fått muligheter de før ikke trodde var mulig.

Village Savings and Loans Associations. Det er navnet på et nytt tiltak SOS-barnebyer har startet i Zambia. Ideen er lånt fra SOS-kolleger i Malawi, og i fjor ble hele 22 slike spare- og låneprogrammer etablert rundt omkring i Zambia. 550 familieforsørgere, de fleste av dem kvinner, er nå aktive i disse gruppene.

Målet med programmet er å sikre en bedre økonomi både for familier og for lokalsamfunn. Nå lærer familieforsørgerne å spare en andel av det som i mange tilfeller er en svært liten inntekt. Samtidig brukes små lånebeløp for å støtte opp om andre inntektsgivende aktiviteter. Der de tradisjonelle låneformene i Zambia kunne ha mer enn 50 % rente, har det nye spare- og låneprogrammet et rentenivå på bare 10 %.

Familieforsørgerne som deltar er organisert i grupper på 20-30 medlemmer som møtes en gang i uka. Under møtene setter de av penger, og de støtter også medlemmer som har ekstra utfordringer – som sykdom eller dødsfall i familien.

– Spare- og lånegruppenes styrke er at deltagerne støtter hverandre. Deltagerne får en viktig erfaring av at de selv kan endre sitt eget liv, en erfaring som er spesielt viktig for kvinnene, sier Grønborg Christensen

SVEISER SEG TIL JOBB

De fleste vil helst klare seg selv. Det ser vi blant annet i en ungdomsbedrift i Kitwe i Zambia, som har fått navnet Slow Down Welding Palace. 22 år gamle Starvelous Chiseleka og 25 år gamle Morgan Chongo har gjort sveisefaget til et yrke de kan leve av.

– Starvelous og Morgan er et godt eksempel på to ungdommer som viser hvor viktig yrkesopplæring er, forteller Grønborg Christensen.

– Ikke bare har de skapt arbeidsplasser til seg selv, men de tar vare på sine egne familier og trener nå 15 andre ungdommer slik at de kan utvide virksomheten. De er viktige rollemodeller i forhold til å vise andre ungdommer at det er mulig å skape seg en trygg fremtid.

DELTATT I FAMILIEPROGRAM

Begge har deltatt i SOS-barnebyers familieprogram i området, og fått yrkesopplæring i metallfag. Etter at de var ferdig utdannet, fikk de en oppstartsstøtte fra familieprogrammet som blant annet besto av utstyr og materiell.

Ved hjelp av utdanningen og bistanden de har fått fra SOS-barnebyer har de to unge mennene nå skapt en arbeidsplass både for seg selv og for to andre ungdommer som hjelper dem. Morgan lever nå sammen med sine to søstre, og betaler skolepenger og hjelper familien med innkjøp av mat. Starvelous har giftet seg og har fått et lite barn. I tillegg til å forsørge sin egen familie har han hjulpet sin stemor med å installere elektrisitet i huset sitt. Ringvirkningene av familieprogrammet er allerede tydelige.

– I Zambia har jeg truffet mange ungdommer som gjennom familieprogrammet har fått tilgang til høyere utdanning eller yrkesopplæring som Starvelous og Morgan. Det er imponerende å se den stoltheten de har over hva de får til og det håpet dette gir for fremtiden både for dem selv og for deres familier, sier Grønborg Christensen.

– Starvelous og Morgan har skapt arbeidsplasser både for seg selv og andre.

Kaci Kullmann Five (64) er vokst opp med SOS-barnebyer. I dag leder hun Rådet i SOS-barnebyer, og engasjementet for barn har bare blitt større.

TENKER PÅ FAMILIEN

Tekst: THOMAS HANSEN

Foto: MAGNUS KNUSEN BJØRGE/AFTENPOSTEN

– Jeg ble nesten født inn i dette, sier Kaci Kullmann Five. Mormoren hennes hadde fadderbarn i SOS-barnebyer allerede midt på 60-tallet. – Vi barnebarna lurte litt på hvem disse barna var som det var bilder av ved siden av oss, og vi fikk jo etterhvert forklaringen på det.

For den unge Kaci ble mormorens engasjement viktig.

– Hun lærte meg mye om tilstedeværelse, omtanke og omsorg. Det bevisstgjorde meg på hva SOS-barnebyer er. Det enkle at barn trenger et hjem, og de trenger en mamma. Det skal være barnas hjem, og de skal være sammen med søsknene sine.

Engasjementet for SOS-barnebyer gikk videre til Kacis mor, forteller hun.

– Min mor hadde en venninneklubb som gikk sammen om et fadderskap. Når de fikk brev fra fadderbarnet ble det lest opp blant venninnene. Så SOS-barnebyer har vært der i hele min bevisste alder.

« *Det å se at SOS-barnebyer tenkte på neste generasjon og gjorde disse damene tilgjengelig for sine nye barnebarn syntes jeg var en flott opplevelse.* »

ANURADA I INDIA

Naturligvis måtte Kaci Kullmann Five også ha fadderbarn selv. Fem år gamle Anurada fra Jaipur i India kom inn i familiens liv da Kacis egen datter var fem år gammel, og et nytt fadderbarn kom da sønnen var på samme alder.

– Jeg tenkte at jeg både kunne gjøre noe godt, samtidig som jeg gjorde noe som fikk mitt eget barn til å forstå hva mye av verden handler om. Jeg ønsket å plante i henne en bevissthet, forteller Kaci om datteren sin, som i dag er i tredveårene. – Det var en ganske bevisst politisk handling. Vi fulgte Anurada til hun var ferdig med en sykepleierutdannelse. Da så jeg også veldig tydelig hvor viktig utdanning var for SOS-barnebyer. Det siste jeg gjorde for Anurada var å sende penger til bryllupet hennes.

JOBBER MED BARN

Bevisste politiske handlinger har det vært mange av i Kaci Kullmann Fives liv. Som

ung ble hun opptatt av bistand, utvikling og menneskerettigheter. – Dette var sentrale temaer for meg fra før jeg ble partipolitisk interessert, sier hun. Senere var det nettopp partipolitikken som tok henne. Hun ble innvalgt på Stortinget i 1981, ble handelsminister i 1989 og leder i Høyre i 1991. Hun satt i utenrikskomiteen i flere år,

Hun trakk seg ut av politikken i 1997, men engasjementet er der fortsatt. I dag er hun leder i Rådet i SOS-barnebyer og i Den Norske Nobelkomite. I tillegg er hun styreleder i Stiftelsen Scheibler, som støtter sosiale tiltak for barn og unge i Oslo-området.

Som rådsleder var hun med på beslutningen om å åpne en barneby i Olsvik utenfor Bergen. Det er hun glad for i dag.

– Det var ikke en lett beslutning, men jeg tror norsk barnevern trenger å bli utfordret. Hjemmet må være barnets hjem, og søsken må få holde sammen. Jeg har søsken selv, og hvis jeg skulle være i en situasjon hvor jeg mistet resten av familien min, så ville det ikke være til å bære om jeg skulle miste dem også, sier hun.

Kaci Kullmann Five mener SOS-barnebyer ikke må glemme sin europeiske arv. Organisasjonen ble startet opp i 1949 i det krigsherjede Europa, og det gikk femten år før den første barnebyen utenfor Europa ble åpnet.

– Dette er en av de tingene jeg er glad for å ha kunnet bidra til etter at jeg sluttet å være aktiv politiker, sier hun. – Jeg får lov å kombinere det nasjonale og det internasjonale, og SOS-barnebyer er en viktig vei til dette engasjementet.

MÅ UTVIKLES

Som aktiv i Rådet i SOS-barnebyer i en årrekke har hun også vært med på mye av den eksplosive veksten denne organisasjonen har vært gjennom. Fra en sped start der Kacis mormor var en av de første fadderne, har SOS-barnebyer nå rundt 120 000 faddere, og enda flere bidragsytere rundt omkring i norske hjem.

Samtidig som organisasjonen vokser, tar

den på seg nye oppgaver. Det får helhjertet støtte fra rådslederen.

– Utgangspunktet er fortsatt å ta vare på familien, og her har SOS-barnebyer utvidet med familieprogrammene. Det følte jeg var et svært viktig grep, sier Kaci.

SOS-barnebyers familieprogrammer hjelper familier til å holde sammen gjennom yrkesopplæring, helsetilbud og skoleutstyr. På den måten kan man forhindre at barn i det hele tatt trenger å flytte inn i en barneby. SOS-barnebyer støtter skoler og gjennomfører tiltak som kommer hele lokalsamfunn til gode. – Det er en flott videreutvikling av SOS-barnebyer, sier hun.

BARN FOR FRED

Det internasjonale engasjementet får hun også bruk for i sin nye rolle som leder i Den Norske Nobelkomite. Fjorårets fredspris gikk til Malala Yousafzai og Kailash Satyarthi, som begge har jobbet for barns rett til utdanning.

– Etter å ha sett det enormt viktige arbeidet Kailash og Malala gjør, var det en sterk opplevelse å få møte dem og få være med på å løfte dem frem. Det håper jeg at SOS-barnebyer og andre som jobber med barns rettigheter også får glede av. Og at dette arbeidet kan vokse i tyngde og omfang.

Arbeidet fortsetter i hvert fall for Kaci Kullmann Five, og etter noen tiår som engasjert i SOS-barnebyer er det mange minner som melder seg. Da hun åpnet barnebyen i Arusha i Tanzania, møtte hun et barn som ble født i fengsel og bodde der sitt første leveår, men som så fikk et nytt hjem i den nye barnebyen. – Den jenta har jeg bilde av hjemme, sier hun.

Da hun skulle hjem fra Arusha valgte hun å reise via Nairobi for å besøke en av de eldste norskfinansierte barnebyene. Der var det en ringseremoni for å hedre fem SOS-mødre som gikk av med pensjon etter å ha jobbet i barnebyen i rundt tjue år. SOS-barnebyer hadde skaffet dem en felles leilighet i nærheten av barnebyen, for at de skulle beholde kontakten med de rundt hundre barna som de til sammen hadde hatt ansvaret for.

– De blir jo bestemødre for SOS-barnas barn, sier Kaci. – Det å se at SOS-barnebyer tenkte på neste generasjon og gjorde disse damene tilgjengelig for sine nye barnebarn syntes jeg var en flott opplevelse. SOS-barnebyer tenker på familien så langt det er mulig. Det gjorde veldig inntrykk på meg.

Ta samfunnsansvar – BLI BEDRIFTSFADDER!

SOS
BARNEBYER

Et trygt hjem for alle barn

"Vi anbefaler alle bedrifter å bli bedriftsfaddere. Våre ansatte er stolte av engasjementet vårt for barn og snakker ofte om det internt og til andre bedrifter."

Robin M. Iversen, daglig leder
Hjem Eiendomsmegling AS

Visste du at SOS-barnebyer tilbyr et eget fadderskap for bedrifter?

Som bedriftsfadder skaper du og dine kolleger et vendepunkt i livet for barn som er alene. Et fast månedlig beløp gir flere barn et trygt hjem, kjærlig omsorg og livsviktig skolegang. Slik kan barna skape seg en fremtid og bli en ressurs for samfunnet sitt.

Samtidig som du investerer i varig utvikling, gir et fadderskap nye muligheter også for bedriften din. Mange erfarer at det styrker verdiene, skaper stolthet og bygger kultur. SOS-barnebyer tilbyr dessuten grafisk materiell for enkelt å profilere engasjementet innad og utad.

Bli bedriftsfadder på sos-barnebyer.no/bedriftsfadder

RETTFERDIGHET FOR BÅDE STORE OG SMÅ

I fjor fylte barnebyen i Kandalaksja utenfor Murmansk ti år. I år får de en gave fra Fritt Ords prisvinner Jan Erik Skog.

I 14 år kjempet Jan-Erik Skog for å bli tatt på alvor da han varslet om korrupsjon mot sin egen arbeidsgiver. Belønningen delte han med SOS-barnebyer.

tekst: KRISTIN BERLING

Da Jan-Erik Skog ble tildelt Fritt Ords Pris for sitt pågangsmot som varsler, måtte han holde takktale for prominente gjester i en fullsatt sal.

– De åtte minuttene på scenen i Operaen var på en måte vanskeligere enn fjorten år i motbakke. Plutselig ble fokus rettet mot meg som person, og ikke saken i seg selv. Det var nesten uvirkelig. Takktalen skrev jeg sjøl, det er viktig at alvoret ikke blir glemt i all feiring.

DELTE PRISPENGER MED SOS-BARNEBYER

Prisen fikk han for å ha varslet om kritikkverdige forhold ved konsernene som drev Oslo kommunes kollektivtrafikk. Varslingen resulterte i opprullingen av en av de mest omfattende korrupsjonssakene i Norge i nyere tid.

Prispengene på 400 000 kroner ble delt med Robin Schaefer, varsleren i Monika-saken. Skog ga 50 000.- av sin andel til

fordel for SOS-barnebyen i Kandalaksja, Murmansk. Støtten til barnas fremtid er en naturlig videreføring av arbeidet Fagforbundet i Oslo har nedlagt gjennom mange år. I sin takktale sa han blant annet: – I vårt land er vi alle lottovinnere, da kan vi ikke akseptere at vårt velferdssamfunn blir brutt ned av grådighet og egoisme.

UMULIG UTEN STØTTE

– Når du skjønner at det ikke lenger er mulig å se bort, må du sørge for å ha solide krefter med deg på laget. I mitt tilfelle stod Oslo Sporveiers Arbeiderforening fjellstøtt ved min side, og jeg kan forsikre at saken ellers ville vært sjanseløs. I ettertid får du i beste fall takk og unnskyld, men få tørr å vise sin støtte mens det hele står på. Jeg vil gå så langt som å fraråde noen å varsle, dersom de ikke først har forankret saken godt.

Skog har jobbet som busselektriker hele sitt voksne liv, men i 1999 ble han ansatt

representant i styret. Han fattet raskt mistanke om uredlighet, men ropte varsku for døve ører. Etter hvert fikk han god hjelp til å bevise fakta, noe som resulterte i at totalt ti personer er dømt eller tiltalt siden 2011. I dag er prisvinneren pensjonist.

TØFT FOR BÅDE FAMILIE OG VENNER

Skog forteller åpent om hvordan den årelange kampen gikk på helsa løs. Han ble latterliggjort, frosset ut, var redd for å miste jobben, familie og venner gikk etter hvert lei og mente han overdrev.

– Fremdeles kan jeg ha søvnløse netter. Det er ufattelig at de som er satt til å sørge for trygge arbeidsplasser og best mulig tjenester, vil motarbeide bevis på åpenbare lovbrudd. Lange fengselsstraffer og millioner tapt til underslag og korrupsjon kunne vært unngått, dersom forvaltningen hadde hørt på meg tidligere.

SAMVITTIGHETEN BESTEMMER

– I dag er Sporveien en av landets reneste bedrifter. Det er jeg stolt av! Til syvende og sist handler slike saker også om misbruk av fellesskapets midler. Penger som kunne vært brukt til å gjøre hverdagen litt bedre for både store og små. Vi må aldri slutte å bry oss, avslutter Skog.

Mange hundre frivillige i Norge gjør en fantastisk innsats for å hjelpe barn ved å støtte SOS-barnebyer hele året gjennom, og sommeren er intet unntak.

Tekst: EMMA WITH

FRIVILLIGHET PÅ FESTIVAL

I tillegg til stands, konkurranser og andre arrangementer har flere frivilligrupper etablert et godt samarbeid med store festivaler forskjellige steder i landet. Dugnadslønnen går til SOS-barnebyer. Uansett form – samarbeidet gir tydelige resultater og bidrar til å sette SOS-barnebyer på Norges kartet.

EN FULLSPEKKET SOMMER

Startskuddet for frivillighetens festivalsommer gikk i slutten av mai på barnefestivalen Miniøya og på Norwegian Wood. Publikum ble invitert til å ta bilder med plakater til storskjermen ved hovedscenen for å vise sin støtte til SOS-barnebyers arbeid.

- Vi stilte med rundt 30 frivillige og jeg har bare fått skryt fra alle kanter om deres engasjement og innsats, forteller Lykke Kielen, assisterende fylkesleder i Frivillige for SOS-barnebyer Oslo.

STOLT AV INNSATSEN

Frivillige på Slottsfjellfestivalen i Tønsberg og Kongsberg Jazzfestival i juli fikk ekstra hjelp av en helt spesiell gjest, nemlig Elias fra Argentina. Elias er 19 år gammel og vokste opp i en barneby i. I dag er han student på United World College i Sogn og Fjordane, og med et foredrag om sin oppvekst sørget han for at motivasjon hos de frivillige var på topp fra starten. Arbeidet på Slottsfjell involverte 58 personer.

- Det er innsatsen til de frivillige som gjør dette mulig, understreker Bernhard Marti, fylkesleder i Vestfold. - Uten en så positiv gjeng, fleksible og med stå-på humør, ville det ikke ha gått bra. Med en god blanding av ansvarlige voksne og engasjerte unge, blir mange gode tjenester levert. Alle kan være veldig stolte av innsatsen som ble gjort.

GIR RESULTATER

Samarbeidet mellom frivillige og festivaler gir resultater. Slottsfjell har for eksempel bidratt med en del av sitt overskudd og for årets festival hadde til sammen rundt 1,3 millioner kroner gått til den nye SOS-barnebyen i Mwanza, mens jazzfestivalen i Kongsberg har samarbeidet med SOS-barnebyer i 10 år for å støtte prosjekter i Malawi. Mye takket være den iherdige innsatsen til de frivillige. Vi gleder oss til neste festivalsommer!

Ønsker du å bidra som frivillig i SOS-barnebyer? Les mer om våre aktiviteter på sos-barnebyer.no/frivillig og ta kontakt med våre rådgivere på frivillig@sos-barnebyer.no.

Ønsker du å bidra som frivillig i SOS-barnebyer? Les mer om våre aktiviteter på sos-barnebyer.no/frivillig og ta kontakt med våre rådgivere på frivillig@sos-barnebyer.no.

– HYGGELIG Å VÆRE VERTSKAP

– Vi møtte Magnus og barna for vel et år siden i Kaila, og det var lett å se hvor stor glede barna hadde av å spille fotball på løkka, sier Paul Hegna, konserndirektør i MøllerGruppen. – Vi som er vokst opp med Norway Cup vet at det skaper varige minner for både store og små fotballspillere. Det var veldig hyggelig å få være vertskap for en flott gjeng fra Kaila.

FOTBALL FOR LIVET!

– Planen er å komme tilbake og ta hele cupen. Spørsmålet er ikke om vi vinner, men med hvor mye. Laget fra Estland ler og tøyser rundt på Ekebergsletta. Endelig kom solen frem etter fem regnfulle dager. Norway Cup er over for denne gang. Snart går flyet. Hjem!

TEKST: KRISTIN BERLING

I 10 år har Margus Oro vært nasjonaldirektør for SOS-barnebyer i Estland, der barnebyen i Keila er den eldste av fire barnebyer.

– Det er barna som har lært oss hvordan vi skal jobbe. Vi kan ikke romme alle som trenger hjelp, derfor jobber vi i familieprogrammet med 200 familier utenfor barnebyen. Barna får leksehjelp og gode rollemodeller, foreldrene får veiledning. Hele landsbyen er vår arbeidsplass. På den måten kan SOS-barnebyen gi et hjem til dem som trenger oss mest!

SPONSET TUR TIL NORWAY CUP

MøllerGruppen samarbeider med SOS-barnebyer i Baltikum, og overrasket fotballaget i SOS-barnebyen med å sikre dem en plass i årets turnering. Det gikk riktig så bra, laget holdt seg i turneringen til nest siste dag. – Det gjorde ikke så mye at vi tapte, for det andre laget var faktisk bedre enn oss. Vi kommer sterkere tilbake, men vi må trene mer på å holde ut i begge omganger.

MøllerGruppen bidro med mer enn deltageravgiften. Ingen av barna hadde flydd før, så jubelen stod i taket da de landet trygt i Oslo. MøllerGruppen sørget for å vise dem rundt på både museer og Tusenfryd. Barna

kappes om å dele sine opplevelser:

– Teknisk museum var kult, fordi vi kunne prøve alt selv. Se hvordan ting henger sammen. Der kunne vi ha vært mye lenger. Pluss de har veldig god is her i Norge. Men, det der tivoliet utenfor byen; det var helt vilt!

NYE SOSIALE UTFORDRINGER

– Ingen av disse barna er foreldreløse, sier Margus Oro. – Sånn var det i etterkrigsårene, men nå er problemene av en helt annen karakter. Mange av barna mister sin barn-dom, fordi foreldrene sliter med narkotika, alkohol, vold og psykisk helse.

Nå har også lokale myndigheter fått øynene opp for SOS-barnebyer. Keila-modellen implementeres stadig oftere i offentlig regi. Men Margus Oro har bena godt plantet på bakken.

– At modellen fungerer er en seier for barna. Så enkelt er det. Vi gir barna et hjem, med både en mamma og pappa. De får naboer, og kontakt med besteforeldre. Ingen av personalet går av og på vakt flere ganger i døgnet. Alle blir en del av barnas familie.

SUKSESS MED MENING

Undersøkelser som er gjort over tid, viser at

hele 70 % av barna i SOS-barnebyen Keila har fått et godt liv. Blant de resterende er skadene så omfattende at de vil trenge støtte resten av livet.

– Suksess for oss er når barna vokser til, og skaper et trygt hjem for seg selv. Stifter sine egne familier, og virkelig beviser at de har fått med seg verdier fra innsiden og ut. Men bevares, flere har tatt doktorgrad, nådd langt som artister, og hevdet seg på internasjonalt nivå innen sport.

TAKK FOR DENNE GANG

I løpet av den knappe uken barna har vært i Oslo, har de lært seg å lese rutetabeller og selv finne riktig buss gjennom byen. – Det er viktig å lære seg om livet, og bli selvstendig. I det ligger det også å hjelpe hverandre, avslutter Margus Oro.

Barna sprudler, men gleder seg også til å komme hjem. – De spiser utrolig mange brødskeer her i Norge. Først ble vi kjempeglade for å få spise lyst brød med syltetøy. Men, etter den tredje dagen begynte vi å lengte etter mørkt brød, egg og ost.

– Hallo! Ikke glem å send magasinet til oss i Keila. De kommer jo til å tro vi er kjendiser.

I tillegg til at du går for en god sak gir du barna en positiv opplevelse denne søndagen.

Bli med på barnebymarsjen

Årets første barnebymarsj er allerede unnagjort, i Ørje i Østfold. I september foregår det nye barnebymarsjer over hele landet.

Selv om alle barn har rett til et trygt hjem og Barnekonvensjonen anerkjenner familien som den tryggeste rammen for barns oppvekst, er det likevel barn som vokser opp alene eller uten tilstrekkelig omsorg fra trygge voksne. Overalt i verden.

EN MENINGSFULL SØNDAGSTUR

Barnebymarsjen er et årlig familiearrangement i stadig flere norske byer. Marsjen er opp til 3 km lang, med varierte aktiviteter for små og store langs løypa og i målområdet. I tillegg til at du går for en god sak gir du barna en positiv opplevelse denne søndagen.

Barnebymarsjen startet i Stavanger i

2013. Da deltok over 600 barn og voksne. I fjor ble marsjen arrangert i 7 byer, og i år hele 13 byer! Det er de frivillige for SOS-barnebyer som arrangerer i sine respektive byer. De frivillige støtter SOS-programmer i ulike land, men formålet er det samme: Å gi flere barn et trygt hjem!

Barn går gratis. Voksne over 16 år betaler kr. 100,-.

Bli med på barnebymarsjen! Vi går sammen for å gi barn et trygt hjem!

Mer om Barnebymarsjen:

www.sos-barnebyer.no/barnebymarsjen

www.facebook.com/barnebymarsjen

SPENNENDE ARBEIDSUKE

Alle elever i Norge skal ut i arbeidslivet en uke i løpet av ungdomsskolen, og jeg føler meg veldig heldig som fikk arbeide en uke hos SOS-barnebyer i Oslo.

I utgangspunktet hadde jeg veldig lyst til å bruke arbeidsuken til å jobbe for et magasin, siden jeg er interessert i journalistikk, for å finne ut om det er noe jeg vil drive med i fremtiden.

SOS-barnebyer ville gjerne ha meg hos dem en uke, det var viktig for meg at virksomheten jeg skulle jobbe hos hadde et budskap jeg støttet, så denne muligheten var akkurat det jeg hadde håpet på!

Jeg klarte ikke helt å danne meg et bilde av hvordan det ville være å jobbe for en hjelpeorganisasjon, for alle kunne da ikke være ute i Afrika og i andre land for å holde på med de tingene man ser på bilder i media?

Da jeg kom mandag morgen fikk jeg se at jeg hadde helt rett, for her satt det rundt seksti mennesker i flere forskjellige avdelinger, som alle holdt på med viktig arbeid som SOS-barnebyer er helt avhengig av.

Avdelingen jeg arbeidet hos ga meg ulike arbeidsoppgaver, som for eksempel å komme med forslag til hvordan barne- og ungdomssiden i magasinet kunne forbedres, i tillegg til å faktisk skrive litt.

Det overrasket meg at de hadde bruk for meg i det hele tatt, og jeg synes at det var veldig gøy at SOS-barnebyer var interesserte i å høre mine tanker om hvordan det treffer ungdommen gjennom media.

En uke her har gitt meg veldig mye, og det er veldig inspirerende å jobbe med SOS-barnebyer, om det så er frivillig eller betalt. Verden trenger positive initiativ som det SOS-barnebyer står for, så det har vært fantastisk å få lov til å være en liten del av det, samtidig som jeg har fått lære mer om journalistikk og selv blitt inspirert av deres arbeid.

Neda Schulz, 14 år,
fra Grytnes ungdomsskole på Hurum

Bestevenninnene Lucy og Sipiwe

Illustrasjon: SMAAPIGERNE

Tekst: NEDA SCHULZ

Dette er de to bestevenninnene Lucy og Sipiwe, som begge er 6 år gamle. Jentene bor i barnebyen Bulawayo i Zimbabwe sør i Afrika med hver sin SOS-mor og søsken. Lucy bor i Hus 5, og Sipiwe i Hus 6 som er rett ved siden av. Siden de er naboer har de mulighet til å være sammen nesten hver eneste dag.

Lucy og Sipiwe er heldige og går i samme klasse på skolen i barnebyen de bor i. Det er tre forskjellige klasser, Rød klasse, Blå klasse og Gul klasse. Bestevenninnene går i nå i Rød klasse 1, som er deres favoritt klasse, og neste år når de begge er syv år gamle, skal de begynne i Rød klasse 2.

Nesten hver dag etter skolen pleier Lucy og Sipiwe å leke sammen. I dag leker de med hunden til Lucys familie. Hver SOS-familie kan velge om de vil ha hund eller ikke. Landsbydirektøren, Baba D i jentenes barneby, synes det er fint å ha kjæledyr, fordi han mener at det lærer barna å være snille og ta vare på noe. Baba D sier at det myker opp barna, og hjelper dem å helbrede deres egne sår.

Om kvelden når det blir mørkt og det er middagstid, går bestevenninnene hjem til hver sin SOS-familie, men de gleder seg allerede til å finne på nye sprell sammen neste dag!

Ballong-lek fra Zimbabwe

En populær lek i Zimbabwe handler om å spreke ballonger! Alle som er med fester en ballong til ankelen sin, og så løper man rundt og forsøker å spreke de andres ballonger – samtidig som man må beskytte sin egen. Her er det alle mot alle!

Matoppskrift fra Zimbabwe

Sadza

– brukes i stedet for poteter eller ris

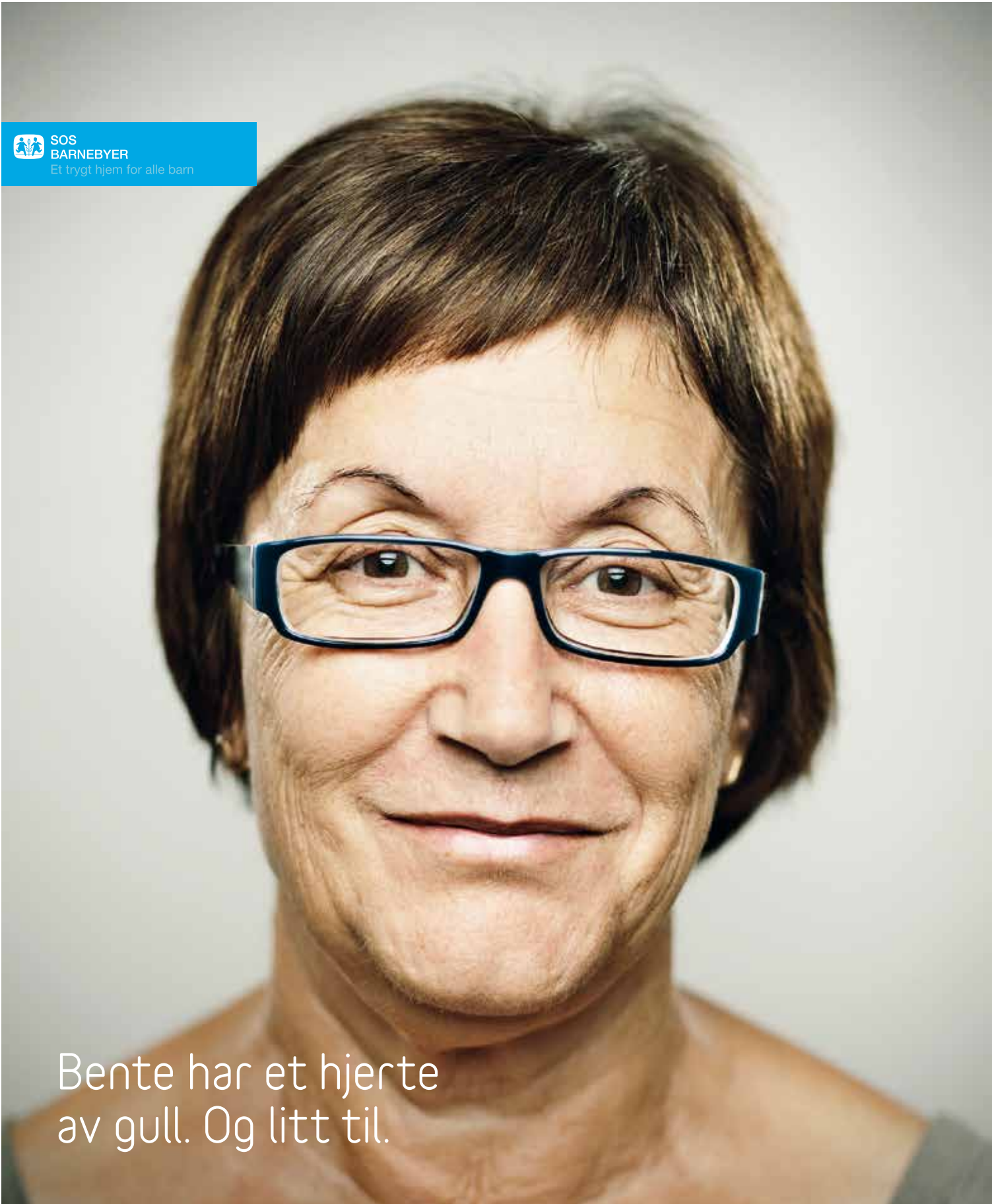
Ingredienser: 5 dl maismel, 1 l vann

1. Kok opp vannet i en kjele. Hell i maismelet, litt av gangen, mens du visper. Tilsett mer kokende vann hvis det blir for tykt. Senk varmen og la det koke forsiktig i 10-15 minutter. Når sadzaen er klar skal den være så tykk som en pudding.
2. Legg sadzaen på et fat og server. I Afrika spiser man sadza ved å ta en bit av den i fingrene og dyppe den en saus.

SOS
BARNEBYER

Et trygt hjem for alle barn

Bente har et hjerte
av gull. Og litt til.

SKRIV ET TESTAMENT SOM HANDLER OM LIVET

Å skrive et testament er å skrive seg inn i liv som skal leves videre. Tilgodeser du SOS-barnebyer med hele eller deler av arven, gjør du det mulig for utsatte barn å skape seg sin egen framtid. For alle barn skal arve jorden.

sos-barnebyer.no/testament • Tlf. 23 35 39 49 / 23 35 39 00 • Vi kan tilby advokathjelp.